

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 7 1946

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

*Ess-vising etter
tomelding.*

*Vi presenterer:
Leif Falck-Pedersen.*

Spill jeg husker.

Oslo Krets.

Årstinget ble holdt i juni. Formannen, R. Halle, nektet å motta gjenvalg, og de fleste av styremedlemmene ville også trekke seg tilbake. Til nytt styre ble valgt: K. Fr. Dawes, formann, W. B. Herseth, varaformann, J. Elvig, kasserer, Rolf Bøe, oppmann og Eilif Andersen, styremedlem.

Kretsens mixturnering ble spilt i august og begynnelsen av september. Fru Halle og Ivar Dæhlin vant med 316½ poeng. Fru Eriksen og Winger ble nr. 2 med 300½ poeng, og fru

Aanonsen—Bj. Larsen nr. 3 med 300 poeng.

Fru Halle ser ut til å være spesialist på mixturneringer. Det er 3. gang hun vinner Oslo-mixen, første gang med Robert Larssen, og annen gang ifjor med Jens Magnussen som makker. Hun har også en 2. premie i samme turnering, og vant i sommer den uoffisielle skandinaviske mixturnering med E. Halvorsen, Dansk Bridge Forbunds president, som makker.

Rolf Bøe.

Helgeland Krets.

Herr redaktør!

Det kunne kanskje interessere å høre litt fra Forbundets yngste krets, og jeg sender Dem derfor et resyme over det vesentligste som har hendt i det halvår kretsen har virket. Kretsen ble stiftet den 8. desember 1945, og ting ble avholdt i Sandnessjøen i juni år. Det ble besluttet at kretsens sete skulle være i Mo for komende sesong, og til formann ble valgt Johan Lie, Mo. Sekretær ble Chr. A. Thon, og kasserer O. Steinvåg, Mo. I forbindelse med tinget spiltes kretsmesterskapet for klubber, og dette ble vunnet av Mo Bridgeklubb ved Risan—Schjetne og Petersen—Øverleir—A. Slotten. Nr. 2 ble Finneidfjord Bridgeklubb. Tidligere er avholdt kretsmesterskap for par, og dette gikk også til Mo ved Petersen—Øverleir

—A. Sletten. Dette par representerte så kretsen i parmesterskapet i Oslo. Interessen for konkurransebridgen blir større og større her også, og særlig for Mos vedkommende er utsiktene gode etter at Jernverket er besluttet lagt dit, idet det må forutsettes at det er mange bridgespillere blant innflytterne, som med tiden vil komme.

Kretsen består av følgende klubber: Brønnøysund, Sandnessjøen, Mosjøen, Hemnes, Finneidfjord og Mo Bridgekl. og Mo Kv. Bridgekl., og har til sammen ca. 320 medlemmer. Som man vil se er kretsen temmelig langstrakt, hvilket naturligvis hindrer et så intimt samarbeide mellom klubbene som ønskelig kunne være, men etterhvert som kommunikasjonene bedres, vil vel dette bli bedre.

Johan Lie.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 7

September 1946

17. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 59 334

Red.sekretær: ROLF BØE. Eugenieg. 1. Tlf. 60 291

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 12 181

Abonnement: Kr. 6,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,70 pr. nummer

Bridge og valuta.

Flere norske bridgeklubber har vært på besøk i Sverige eller hatt svensker på besøk her. Også Danmark har klubbene hatt direkte kontakt med, omenn i mindre målestokk. Styret i Oslo Bridgekrets har planlagt bykamper både mot København og Stockholm, om det blir ute eller hjemmekamper er visstnok ennå ikke avgjort. Men det kan iallfall med sikkerhet sies at det er et sterkt behov og en stor interesse for hyppigere interskandinavisk bridgesamkvem, ikke minst for rene klubbmatcher med flere deltagende lag.

Det nordiske bridgemesterskap har tydelig vist bridgens høye standard i de nordiske land; det har også tilfelle vist viljen til samarbeide på tvers av alle de motsetninger som ennå kan henge igjen fra krigsårene. Det er desverre atskillig som tyder på at det vil ta sin tid å få gjenopptatt kontakten med det øvrige Europa, men nettopp derfor er det dobbelt påkrevet at forbindelsen mellom de nordiske land blir så livlig og intim som mulig.

*

Valutavanskelighetene har vært en lei anstøtsten, og vi kjenner til at flere klubber har måttet droppe planlagte svenske matcher fordi de ikke en gang har kunnet få valuta til billett på strek-

ningen Kornsjø-Gøteborg. Det er tydelig at herrerne i Norges Banks valutaavdeling, særlig de underordnede som bridgesøknadene synes å sortere inn under, ikke er belemret med noe særlig kjennskap til bridgens organisasjoner og den sosiale misjon de har. Anderledes kan det ikke forklares at bokserere og andre utøvere av fysiske kraftprestasjoner nyter valutabyråkatiets bevakethet i en ganske annen utstrekning enn de som dyrker bridgesporten.

Både Norsk Bridgeforbunds og Oslo bridgekrets styre bør snarest la rette vedkommende innen Norges Bank få de nødvendige oppgaver til belysning av at bridgeorganisasjonene er større enn de aller fleste av den fysiske idretts særforbund.

Det er et rimelig krav at bridgeorganisasjonenes medlemmer i valutamessig henseende blir likestillet med dem som dyrker kroppsiddrett, og vi går ut fra at den animositet mot bridgen som Norges Bank har lagt for dagen ikke stikker dypere enn at den lar seg overvinne. Ingen blir fattigere av at norske bridgespillere får bevilget noen kroner, men mange blir det av den isolering ikke minst på det åndelige område som er følgen av smalsporede valutarestriksjoner.

VIENNA

Doblinger etter grandåpning.

Av Rolf Bøe.

Som bekjent er en dobling etter en grandåpning i Vienna opplysende i visse tilfelle. Det har imidlertid hevet seg sterke røster mot dette, sist Einar Hauger i forrige nummer av bridge-magasinet.

Selvfølgelig kan det være tilfelle hvor det vil lønne seg å ha en dobling som straffedobling, f. eks. av åpnerens makker etter melding i mellomhånden. Men hensynet til rundeøkonomi tilsier likevel å bruke en dobling som opplysende. En skal huske på at Viennas grandåpning i seg selv ikke er rundeøkonomisk, først på 2-trinet får man vist hverandre sine farger. Det er nettopp denne sløsing med melderundene som gjorde at jeg tok systemet opp til revisjon, og innførte den rundebesparende melding 2 ruter for å vise en positiv hånd uten edel femkortfarge. Her har vi noe av det samme. Sett at meldingene går:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 gr.	2 ♥	2 gr. ¹	pass

¹ Etter Hauger.

Syd er nå i samme dilemma som han var etter gammel Vienna, hvor Nord meldte 2 grand uten femkortfarge i hjerter eller spar. Han kan ikke få vist en femkortfarge i spar før på 3-trinet, eller en femkortfarge i kløver før på 4-trinet. Ser De hvor lite rundeøkonomisk det er? Hvis derimot Nord hadde doblet *opplysende*, kunne Syd få vist sin sparfarge på 2-trinet, eller sin kløverfarge på 3-trinet, meldt 2 grand for å vise hjerterhold, eller kommet med den selvfølgelige søkemelding 3 hjerter hvis han vil undersøke om makker har en firekortfarge i spar. Og sist, men ikke minst, Syd kunne forvandlet den opplysende dobling til en straffedobling hvis han var lang i hjerter. De fleste som har imot opplysende dobling ser bort fra dette siste tilfelle. Det

burde være klart for enhver at sjansen for at grandåpneren er lang i motpartens farge er like stor som sjansen for at svarhånden er lang. De tilfelle hvor svarhånden skulle hatt lyst til å straffedoble, går derfor opp i opp med de tilfelle hvor han dobler opplysende og åpneren forvandler denne til en straffedobling.

Man kan ikke få både i pose og sekk, det får man ikke etter Culbertson heller. Se følgende eksempel:

♠ E K x x x	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ x x
N					
V Ø					
S					
♥ K D x x x		♥ x x			
♦ x		♦ K D x x x			
♣ E x		♣ K x x x			

Etter Culbertson åpner Vest med 1 spar. Hvis Nord sier 2 hjerter, tror De ikke Vest klør etter å få straffedoblet den frekke fyren. Men det er umulig. Det får De imidlertid gjort etter Vienna's grandåpning, hvis De bruker en opplysende dobling hos svarhånden. Øst vil doble, og Vest vil øyeblikkelig passe.

Hvis svarhånden sitter med kort som gjør en straffedobling berettiget, bør han passe. Åpneren bør alltid være oppmerksom på denne eventualitet, og doble opplysende såsant han kan. Et eksempel:

♠ E x	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ D 10 x x
N					
V Ø					
S					
♥ K D Kn x		♥ E x x			
♦ E D x x		♦ x x x			
♣ K D x		♣ x x x			

Vest åpner med 1 grand, Nord melder 2 spar. Øst og Syd passer, og Vest dobler — opplysende dobling, som Øst forvandler til en straffedobling.

En annen sak er at man med dobling som straffedobling ikke får avgitt en halvpositiv melding.

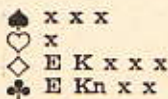
♠ E D x x	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K x x x x
N					
V Ø					
S					
♥ K D x x		♥ Kn x x			
♦ x		♦ x x			
♣ E K x x		♣ D x x			

Vest åpner med 1 grand, og Nord sier 2 ruter. Hvis Øst i det hele tatt vil melde bør han gjøre det straks, siden blir det for sent. Bruker man doubling som straffedobling vil Øst måtte passe, Syd smeller kanskje i med 4 ruter — vi forutsetter Øst-Vest i faresonen. Hva nå? Øst-Vest kan kanskje likevel finne fram til spar, men det er ikke lett, og vil i alle fall bli en hasardpreget melding. Hvis derimot Øst straks hadde medt 2 spar — halvpositiv melding — ville Vest med sikkerhet kunne melde både 4 og 5 spar.

La oss ta med Haugers eksempel:

Vest åpnet med 1 grand, Nord meldte to spar og Øst doblet. Vest passet, i det håp at en del av doublerens styrke lå i spar. Ikke usannsynlig, sier Hauger. Vi mener det er galematias av Vest. Han har like stor rett til å la doublingen stå som straffedobling, som en Culbertsonspiller har rett til å straffedoble 2 hjerter etter makkers sparåpning med følgende kort:

Her er det også stor sjanse for at makkers styrke ligger i hjerter, men hvem finner på å ta en sjanse på å doble? Hvorfor skal man ta sjansen på en straffedobling i Haugers Vienna-eksempel, begge deler er like uberettiget.

*

Hauger sammenlikner også med Culbertson, som lar en doubling fra grandåpneren være straffedobling, noe som vi med sjeldne unntagelser ikke bruker i Vienna. Han påpeker at etter nyeste Culbertson viser en grandåpning høyst 4 HS, mens en Viennagrund med jevn fordeling skal vise minst 4½. Dette er imidlertid ikke så bort i veggene som det ser ut til, en Culbertson-

grand viser jevn fordeling med ca. 3 kort i den doblede farge, og en bestemt, nøye avgrenset honnørstyrke. (Culbertson 1941 3½—4 HS.) En Culbertson-grand viser kortene fullt ut med en gang, det er ikke nødvendig med noen opplysende doubling fordi makker er fullt orientert. Det kan man ikke si om en Viennagrund, som kan vise fra 28 til 40/50 punkter og alle mulige fordelinger.

*

Hvis meldingsforløpet går:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 gr.	pass	2 ♣	2 ♦
pass	pass	?	

skal Syd etter vanlige Viennaregler melde som om Nord hadde sagt 2 ruter istedenfor Vest, altså 3 grand med jevn fordeling og halvpositiv styrke, selv uten egentlig stopper i motpartens farge. Hauger kaller dette en meget tvilsom regel, og forlanger at han ikke bare skal ha hold, men også tåle gjennomspill en gang, f. eks. med D 9 x x eller Kn 10 x x som minimum. Hva vil da Hauger melde som Syd med

Pass er han for sterk til, og det finnes ingen firekortfarger utenom ruter. Jeg er enig i at det ville være ideelt å forlange ruterstopper, men da kommer en ut for tilfelle hvor det absolutt ikke finnes meldinger som Syd kan avgi.

*

Det står ikke til å nekte at kapitlet doubling etter grandåpning i Vienna er et vanskelig kapittel, og Haugers artikkel inneholder meget av interesse. Men det er ikke noe nytt han påpeker, vi har arbeidet med dette før, og er kommet til det resultat at det er best å la reglene stå som de er. Som jeg har nevnt før i denne artikkel, man kan ikke få både i pose og sekk.

*

Essvising etter tomelding.

Danskene arbeider også med meldingsteknikken, i likhet med flere forfattere her hjemme. Vi bringer i dag et dansk bidrag til slemteknikken, forfattet av Aksel J. Nielsen, redaktør av «Dansk Bridge».

Blant moderne spillere er åpningskravmeldingen på to trekk i farge ikke populær. Jeg må tilstå at jeg også har vært blant tomeldingens motstandere — inntil jeg for et par år siden stiftet bekjennskap med den gamle essvisningskonvensjon, som går ut på at svarhånden etter en åpningsmelding på 2 trekk i farge skal vise sine ess. Det gikk da snart opp for meg, at tomeldingen isteden for å være sløsing med melderundene tvertimot kunne endres til å bli en besparelse, og gi et slem-søkende makkerpar leilighet til å utveksle langt flere opplysninger enn det hittill hadde vært mulig i det tifelle, hvor den ene hånd er så overlesset med store kort at den annen sjelden vil kunne svare positivt på noen spørremelding. Når derimot essene er fastlagt, kommer ved senere spørremeldinger både spørsmålene og svarene automatisk et trin lavere, og først da blir spørremeldingen effektiv.

Sjøkønt dette burde være innlysende for enhver, vil man vel finne det merkelig at ingen tidligere har funnet på denne kombinasjon. Jeg vil tro at dette skyldes at essvisningen allerede var antikvitert lenge før spørremeldingene kom. Disse kom i 1936, og da var essvisningen visst på det nærmeste glemt.

I slutten av sin artikkel har Hauger en liten spesialvariant som etter min oppfatning er helt glimrende, nemlig hvor en kløveråpner sitter med over 24 punkter, og etter grandsvar fra makker svarer i en edel farge, for å vise renons eller singleton i den andre edle farge og minst 4 kort i hver av de øvrige farger.

Etter åpningsmeldingen på 2 trekk i farge skal svarhånden — uansett honnørstikk etc. — vise sine ess på følgende måte:

Ingen ess — 2 grand .
1 ess — essets farge.
2 ess — 3 grand.

Mer enn 2 ess blir det neppe tale om å vise, da 2-åpneren må forutsettes å ha minst 2 ess selv. Hvis motparten melder etter 2-åpningen, vises ingen ess ved pass, et ess ved essets farge og 2 es ved det laveste trekkantall i grand.

Åpneren er således allerede på 2 eller 3-trinet klar over hvilke ess makkerparet disponerer over. Han kan da enten gjemmelde sin farge eller melde ny farge og forhåpentlig få enten støtte eller preferanse, eventuelt selvstendig farge fra makker. Hvis åpningsfargen er gående, kan han straks fastlegge den som trumf ved å komme med en spørremelding.

Når spørremeldingen skal besvares, er det den eventyrlige fordel ved essvisningen gjør seg gjeldende. Da essene altså allerede kjennes, gjelder spørremeldingen 2. og 3. kontroll, og svarene baseres på konger istedenfor ess.

Hvis svarhånden ikke har 3. kontroll i spørrefargen (dame eller dobbelton), eller hvis han mangler konger i sidefarger, slæes av i trumffargen.

Med kongen i spørrefargen — uten andre konger — høynes spørrefargen 1 trekk.

Med 3. kontroll i spørrefargen og en konge meldes kongefargen. (NB! med trumfkongen må det hoppmeldes i trumffargen.)

Med 3. kontroll i spørrefargen og 2 konger, eller med kongen i spørrefargen og i en sidefarge meldes lavest mulig i grand.

Med 3. kontroll i spørrefargen og 3 konger, eller med kongen i spørrefargen og 2 andre konger hoppmeldes i grand.

Som De vil se er det helt igjennom

Da vi trakk det korteste strå.

Etterbetraktninger fra Nordisk.

De spill som norske aviser har brakt fra det nordiske mesterskapet stiller som regel norske spillere i et meget flatterende lys. Naturlig nok, det er jo helst nettopp slike spill en vil bringe.

Men derav skal man være varsom med å trekke den slutning at nordmennene spilte vesentlig bedre enn de andre. Vi vant, men nærmest knepent, iallfall når en ser resultatene i lys av de siste regnskapsmessige oppstillinger.

At norske spillere ofte trakk det korteste strå, vil en få et inntrykk av når en leser danske og svenske aviser. For de bringer naturligvis helst slike spill som flatterer deres spillere.

Vi skal i det følgende se på noen av våre tapte spill, og skal da unnlåte å nevne de norske spilleres navn

like omhyggelig som vi passet på å få navnene med da vi i sin tid refererte de norske seiersspillene. Så vet vi at vi slipper fra det med livet.

Her er et spill fra en av matchene mellom Danmark og Norge.

Giver: Nord. Faresone: alle.

♠ 6 4		♠ E Kn 10 7
♥ 6		♥ E K D 7
♦ D 10 3		♦ E Kn 8 2
♣ E D Kn 10 9		♣ 3
6 4		

♠ K D 5 3	
♥ 10 5 3	
♦ 9 6 5	
♣ K 5 3	

♠ 9 8 2	
♥ Kn 9 8 4 2	
♦ K 7 4	
♣ 8 7	

Culbertsons prinsipper, bare med den endring at alle verdier er rykket et trin ned, konger er blitt «ess», damer er blitt «konger» o. s. v. Videre spørremeldinger tillempes naturligvis etter de samme prinsipper. Det er altså ikke det spor innviklet, men resultatene er forbløffende. Innen jeg gå over til å vise det ved noen eksempler vil det dog være på sin plass å minne om, at hvis kontrollene er singleton eller dobbelton istedenfor konge eller dame kreves en viss trumfstyrke for at kontrollen kan bli effektiv.

Eksempler:

♠ E K D Kn		♠ 9 2
10 6 5		♥ 10 9
♥ E K 2		♦ K 3 2
♦ D Kn 8		♣ K D Kn 10 8
♣ Ingen		

2 ♠ — 2 gr.
4 ♥ ? — 4 gr.
6 ♠

♠ E		♠ 6 4 2
♥ E K D 6 5 2		♥ Kn 9 3
♦ E 2		♦ K 6 5 3
♣ E D Kn 2		♣ K 7 4

2 ♥ — 2 gr.
3 ♣ — 3 ♥
4 ♦ ? — 4 gr.
5 ♦ ? — 6 ♣
7 ♥

♠ E K D 10 7		♠ Kn 8 3
♥ Ingen		♥ E 10 6 5
♦ E K Kn 10		♦ D 4 2
♣ E K 9 8		♣ 6 5

2 ♠ — 3 ♥
3 ♠ — 4 ♠
5 ♦ ? — 5 ♠
6 ♣ ? — 6 ♦
7 ♠

Øst har ruterdamen, men mangler konger, og må derfor svare negativt på første spørremelding. Svaret på 2. spørremelding, 6 ruter viser logisk 3. kontroll i kløver og ruter.

Aksel J. Nielsen.

(Artiklen er litt forkortet, idet vi av plasshensyn har sløffet en rekke eksempler.) Red.

Ved begge bord ble kontrakten 4 hjerter hos Nord, etter at Øst hadde meldt kløver. Ved begge bord kom kløver ut.

Dansken Nadrup fikk 5 trekk, nordmannen ved det andre bordet bare 4. Fem trekk er utapelig ved omhyggelig spill.

Her er et annet eksempel:

Kortgiver. Nord. Faresone: alle.

♠ E D 10 9 8 7		♠ 4 3									
♥ 5		♥ E K 10 8 6 4									
♦ D Kn 8	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♦ 7 4
	N										
V	Ø										
	S										
♣ 9 5 2		♣ 10 8 3									
♠ K Kn 2		♠ 6 5									
♥ Kn 7 3		♥ D 8 2									
♦ E K 5 3		♦ 10 9 6 2									
♣ E 7 4		♣ K D Kn 6									

Hvor nordmennene satt Øst-Vest åpnet Vest med 1 kl., Nord meldte 1 sp., Øst 2 hj., Vest 2 gr. Øst 3 hj. Vest 4 hj. Resultat: 1 bet.

Danskene kom i 3 grand spilt av Vest. Nord spilte ut sp. D og Halvorsen, Dansk bridgeforbunds populære president, lot ham beholde stikket! Skifter Nord til kløver kan kontrakten betes, men Nord fortsatte med spar og 3 grand gikk hjem.

Tilslutt et spill fra en av svenske-kampene:

♠ 7 6 4		♠ K 10 9									
♥ 10 4 2		♥ E D Kn 7 5									
♦ Kn 2	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♦ K 9 3
	N										
V	Ø										
	S										
♣ D 7 6 4 2		♣ 10 9									
♠ E D Kn 8		♠ 5 3 2									
♥ K 9 8		♥ 6 3									
♦ E 6 5		♦ D 10 8 7 4									
♣ E 8 5		♣ K Kn 3									

Svensken Jannersten som satt Øst spilte 7 grand. Han fikk en liten ruter ut som han stakk på bordet, Nord la toeren, hvoretter han tok alle sine spar- og hjerterstikk. I sluttposisjonen holdt Syd ru. D 10 og kl. K Kn. Bordet hadde en liten ruter og Ess x x i kløver. Syd som trodde han måtte gjette, kastet ru. 10, og Jannersten som hadde en singel kløver og K annen i ruter igjen, fikk resten. Nord hadde i det foregående stikk kastet ru. Kn, for å markere at han hadde Kn. 2 opprinnelig. Han kunne ha gjort det lettere for Syd ved å kvitte seg med ru. Kn på et tidligere stadium, (slike fordelingsopplysende kort skal alltid kastes ved første anledning) men Syd skulle allikevel unngått fellen. Det var rett og slett dårlig spilt.

Den norske spiller på Syds plass, her oppgir vi til en avveksling hans navn, var

R. Halle

Må vårt turneringsprogram omlegges?

Av Rolf Bøe.

Det har i den senere tid vært flere som har kritisert vårt turneringsprogram, særlig når det gjelder lagturneringer. Det er blitt kritisert at klubbene bare får lov å stille 4 mann hver i store oppgjør, mens de øvrige spillere i klubben er henvist til surrogatkamper. Det er mange gode spillere som ikke får lov å bli med i kampene om Norges- og kreismesterskap, fordi det er 4 spillere i deres klubb som er bedre.

Imens kan haugevis av dårligere spillere starte for andre klubber, fordi de er best i sin klubb. Det er tydelig en misforståelse her, vi ønsker å samle alle våre beste spillere til mesterskapskamper.

Føgen av denne politikk er bl. a. at gode spillere, som ikke får representere, bryter ut sin gamle klubb og danner nye småklubber med 5-6 aktive spillere, og det tilstrekkelige an-

tall onkler, tanter og besteforeldre som papirmedlemmer, slik at medlemstallet når lovens minimum.

Det har vært foreslått å spille med åttemannslag i kretskampene for å bedre på dette, men det er etter min mening ingen god løsning. For det første er firemannslaget en naturlig inndeling i bridge, all annen inndeling er kunstig. Det er heller ikke ønskelig å få flere mestre enn nødvendig, et mesterskapslag skal vise toppen av kvalitet og ikke den beste gjennomsnittstandard. Åttemannslag løser heller ikke vanskelighetene, det er fremdeles nok av spillere som blir misfornøyd, vi flytter bare misnøyen litt lenger ned på klubbens rangliste. Det vil fremdeles bli store vansker med uttagningen i en klubb. Dessuten får ikke alle 8 ble med i kampen om Norgesmesterskapet, likeledes i en del andre turneringer. (f. eks. Oslopokalen).

I de fleste andre land har man ikke denne vanskelighet, idet turneringene arrangeres for firemannslag, ikke for klubber. Hvem som helst kan melde seg til en turnering, på samme måte som våre parturneringer. Nå skal vi vokte oss vel for å rokke ved bestemmelsen om at det er klubbene som skal stille lag, det er kanskje den som har skapt vår store bredde og jernharde kamptrening. Men det er vel intet iveien for at klubbene kan få stille flere lag i turneringene. Hvis klubbene fikk stille så mange lag de selv ønsket i Norgesmesterskapet, f. eks., vil det bare bety et større apparat, og vi har så stor tillit til de som steller med den turneringen at vi vet det lar seg gjøre uten vanskelighet. Om en klubb fikk 2 eller flere lag i finalen spiller vel ingen rolle: hvis klubben har så mange gode spillere at den kan make det vil det være vel undt. En klubb kan godt få flere par med i parmesterskapsfinale, hvorfor ikke flere lag med i en lagmesterskapsfinale?

Det skulle ikke være vanskelig å forme reglene for spilleberettigelse på et lag. En spiller som har spilt mer

enn en kamp på et lag kan ikke senere spille på et annet. Hvis 2 eller flere lag fra en klubb skulle nå finalen, må man passe på at disse lag møter hverandre snarest mulig.

*

Hva kretskampene angår, skulle det ikke være nødvendig med noen endringer her heller. Det ville bli noen flere lag med, men det er bokstaver nok i alfabetet. I Oslo er man foreløbig kommet til D, men det skal 400 lag til

Nytt opplag.

REVIDERT VIENNA

av
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Hefte kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

Spill jeg husker.

Leif Falck-Pedersen er artisten i norsk bridge. Kald og klar, skarp og oppfinnsom. Det er noe skjodesløst elegant over hans spill og opptreden, og noe dypt særpreget. Her er virkelig en spiller som ikke kan rubriseres, han er hverken typisk logiker eller psykolog eller analytiker eller konkurransemann. Men han er naturligvis alt dette, i en helt egenartet blanding, som gir ham hans store slagkraft.

Det er neppe noen som har hørt ham heve stemmen, eller si et ukoemsord. Hans bridgekultur er like uanstrengt som hans flegmatiske ro. Han er alltid seg selv.

Skal vi ha noe å bebreide ham, må det bli de spillene han har tatt med i nedenstående artikkel, spill jeg husker. Vi har sett ham gjennomføre så mange spill av internasjonal klasse, at vi hadde ventet et mer klassisk utvalg. Men

dette er altså spill som han selv har hatt mest glede av.

Falck-Pedersen har vært med på å vinne alt som kan vinnes innen norsk bridge, enda han er bare 28 år gammel.

Selv om en kontrakt ser aldri så håpløs ut, skal man aldri gi opp, har vi hørt og lest og sikkert erfart mange ganger.

De spillene jeg her «husker» viser noen av mine lykkelige erfaringer i den retning. I en norgesmesterskapsfinale spilte jeg som Syd 4 spar med disse kort:

♠	x x									
♥	K x x x									
♦	10 x									
♣	K Kn x x									
<table border="1" style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>			N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
♠	E K Kn x x x									
♥	E x x									
♦	D x x									
♣	x									

før D-klassen blir fylt, med den nåværende plan. Og etterpå har man E.

Det kan f. eks. settes følgende bestemmelse. A-klubbene kan første år stille et lag i klasse A, et i klasse B, et i klasse C og så mange de ønsker i klasse D. B-klubbene stiller et lag i klasse B, et i klasse C og så mange de ønsker i D. C-klubbene stiller et lag i klasse C og resten i D, og D-klubbene stiller alle sine lag i en klasse. Dette gjelder første år, siden må alle nye lag starte i klasse D, de øvrige starter i den klasse de har krav på. Dette gjelder for Oslo krets, de øvrige kretser må avpasse bestemmelsen etter sine forhold.

Fordelen ved dette er innlysende. Det blir ikke bare klubbenes førstelag som får spille representasjonskamper, alle kan få være med og erobre seg en plass i solen. Alle lag kan bli med i Norgesmesterskapet, alle kan kjempe

seg opp i A-klassen i sin krets. Enhver kan bli stående i den klubb hvor han liker seg, det er ikke nødvendig å gå over eller stifte en ny klubb for å få være med og spille. Småklubbene med 5—6 aktive forsvinner.

*

For å nevne parturneringer med det samme, her må det snarest en klasseinndeling til, slik at vi kan slippe alle de forferdelige eliminasjonsrundene. Særlig i Oslo krets er det ille, i de siste 3 årene har det vært henholdsvis 9—10 eller 10—11 aftener for å komme i finalen i parmesterskapet. Årets Norgesmestre for par, Christiansen—Falck-Pedersen, har ialt spilt 19 — nitten — sesjoner før de sikret seg tittelen.

Oslo kretsstyret er oppmerksom på forholdet, og det vil i løpet av vinteren bli utarbeidet et forslag til neste kretsing.

Meldingene falt:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	pass	1 ♠	2 ♣
3 gr.	pass	dobl.	pass
		4 ♠	

Utspillet var hj. 10, som jeg lot gå til esset og spilte så automatisk kløver etter å ha tatt trumf ess. Vest stakk med kl. ess og returnerte liten hjerter, og bordet kom inn på kongen. Jeg hadde jo selvfølgelig regnet ut at selv om jeg kastet et kort på kl. konge ville jeg ikke få mer enn ni stikk, og jeg fulgte derfor en plutselig innskytelse, rørte ikke kløveren men trakk spar med en gang og tok finesse med knekten som holdt. Deretter kom alle trumfene så hurtig jeg kunne og Vest lot seg lure og holdt ruter ess single og D tredje i kløver. Han ble satt inn på ruter ess og måtte spille til bordets K-Kn i kløver.

I samme turnering forekom dette spillet:

♠ 5	♠ K 9 3 7	♠ Kn 10 6
♥ E x x x	♥ K	♥ D Kn 10 x x
♦ D 9 6 5	♦ E 4 2	♦ K 3
♣ D Kn 10 9	♣ K 8 5 3 2	♣ E

	N	
V	Ø	V
	S	

♠ E D 8 4 2	♠ E D 7 2
♥ 7	♥ 9 7 6 2
♦ Kn 10 8 7	♦ E D 7 2
♣ 7 6 4	♣ D 9 4

Meldingene:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♥	1 ♠	2 ♣
2 ♠	pass	pass	3 ♥
3 ♠	4 ♥	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest spilte ut hjerter ess og skiftet til spar. Etter tre ganger spar spilte jeg kløver og la liten på bordet og Øst kom inn på sitt single ess. Han spilte nå heldigvis hjerter tilbake, og jeg kastet en kløver på egen hånd og stakk med min siste trumf på bordet. Så kom en liten ruter fra bordet og Øst stakk med kongen, og det var tredje og siste stikk motparten fikk. Idet Øst nå

spiller hjerter blir nemlig Vest utsatt for en slags trumfeskvis. Han har tidligere kastet to hjerter på trumfspill, og holder D 9 6 i ruter og D Kn 10 i kløver. Kaster han kløver, spiller jeg kløver til kongen og en kløver til siste trumf og ruter ess gir innkomst til de godspilte kløver. Som det gikk kastet Vest ruter, og jeg kastet da kløver på bordet, tok ruterfinessen og fikk da de tre gjenværende ruterstikk, idet jeg jo hadde en trumf som innkomst til min fjerde ruter.

Imidlertid har jeg aldri spilt en tilsynelatende mer håpløs kontrakt enn følgende spill som forekom i siste krets-mesterskap i Oslo. Det var ikke noe interessant ved spillet bortsett fra at det virkelig ble et utgangsspill av det.

Kortene var:

♠	Kn 7 6 4 2
♥	D 4 3
♦	10 9 6 4
♣	E

♠	K 5
♥	9 7 6 2
♦	E D 7 2
♣	D 9 4

Meldingene gikk:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
		pass	pass
1 ♠ !!	pass	2 gr.	pass
3 ♠ !!	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Hjerter knekt kom ut og da blindemann kom på bordet trakk alle fire spillere på smilebåndet. Det var vel også blindemanns mangel på kanoner i forbindelse med det faktum at jeg hadde passet i forhånd som gjorde at de spilte en del svakere enn vanlig imot.

Jeg la en liten hjerter fra bordet og Øst stakk med esset og returnerte en kløver til bordets ess. Jeg spilte så ruter 10 som fikk løpe til Vests knekt. Han tok nå hj. konge, Øst var renons og kastet spar 8. Deretter kom

En bridgeprat med Halle.

Rettferdighet, sa de gamle grekere, er at to like tilfeller behandles likt. Og her i Norden har vi hevdet at det skal være samme lov for kong Salomo som for Jørgen Hattemaker.

Men når er to tilfeller helt like? Overfladisk sett kan de kanskje være det, men tross ytre likhet vil de alltid ha forskjellig bakgrunn og forskjellige forutsetninger. Anatole France sier i en av sine mesterlige noveller at loven er lik for alle, den forbyr den fattige såvel som den rike å tilbringe natten under broen.

I bridge holder vi på rettferd, like prestasjoner skal behandles likt, og er det forskjell, skal belønningen stige med ytelsen. Er det ikke så det heter?

* * *

Det var en parturning, jeg husker ikke når og hvor, men det var mye fint folk samlet, både blant spillere og på

liten hjertes til bordets dame. Nå spilte jeg liten spar som Øst stakk med esset!!! og returnerte kløver knekt. Jeg la damen som til min forundring holdt. Min forundring ble imidlertid adskillig større da jeg spilte ruter ess og kongen falt bak, og ytterligere større da spar dame falt på spar konge. Nå kunne jeg bare gå inn på bordets ruter 9 og sparene og ruterne sto. Det er ikke farlig når alt klaffer til de grader.

Kommisjonærer

ansettes over hele landet.
Skriv etter betingelser og prøver.

NORSK BRIDGEMAGASIN

Kongensgt. 4, Oslo.

tilskuerbenkene. Turneringen ble vunnet av kong Salomo, som spilte med sin ektemake, Faraos datter. Jørgen Hattemaker og hans partner ble nr. 2, mens Anatole France måtte nøye seg med tredjeplassen.

Jeg var tilskuer og fulgte et enkelt spill, hvor de tre best plaserte parene delte toppen, idet de alle fikk hjem 7 spar doblet. Spillet var dette:

♠ 4	♥ Ingen	♠ 9 8 7 5 3			
♥ 10 5 3	♥ E D 8 6 4	♥ K Kn 9 2			
♦ 9 7 6 5 3 2	♦ D Kn 10	♦ 8			
♣ 8 5 4	♣ E D 7 3 2	♣ K 10 7			
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	
N					
V Ø					
S					
	♥ E K D Kn 10 6 2				
	♥ 7				
	♦ E K 4				
	♣ Kn 6				

Der kong Salomo satt Syd åpnet han med 2 spar, og etter hjerter- og kløvermelding hos makker, ble kontrakten 7 spar, som Øst doblet med skjelvende røst, da det på den tid alltid var forbundet med stor risiko å trosse en mann av kongelig byrd. Jeg kastet et medlidenhetsfullt blick på Øst, som var en fattig pottemaker fra Samaria, og som hadde en stor uanfektet flokk å forsørge. Jeg kjente spillet, og visste at bare et under kunne redde kontrakten og pottemakerens hode. Kong Salomo hadde ikke begrep om skvis, og på noen annen måte kunne ikke spillet vinnes. I forfjamselsen spilte imidlertid Øst ut kløver 10, og kongen bemerket straks at det forelå utspill fra feil hånd. Vest, som nå skulle spille ut, bestemte seg for kløver 8, hva nå enten fordi han trodde at han måtte spille samme farge, eller fordi han fant kløverutspill naturlig. Kongen la en liten fra bordet, og forlangte kløver 10 fra Øst som vist kort. En av tilskuerne, som var ivrig republikaner, hvisket til meg, at det var sjofelt gjort, men jeg måtte gi kongen rett, da han ikke hadde forlangt

kløver ut, og følgelig kunne falle tilbake på det annet alternativ, å behandle kløver 10 som straffekort.

På den måten fikk kong Salomo sine 7 spar, og det fortelles at pottemakeren fra Samaria ble buden til middag på slottet, og at kongen kjøpte opp alle de potter han kunne lage.

Der Jørgen Hattemaker satt Syd, gikk meldingene på samme måte, og Vest spilte ut kløver 8. Jørgen Hattemaker var ingen blendende spiller, men han visste da litt om skvis, og her overgikk han seg selv og fikk kontrakten hjem ved Vienna coup. Han stakk straks med kløver ess, gikk hjem på ruter og trakk alle de stående spar og ruter. I sluttposisjonen holdt bordet E D i hjerter, mens hattemakeren hadde hjerter 7 og kløver knekt. Øst hadde nå tre kort igjen, hvorav han skulle kaste det ene. Han kunne ikke holde både kløver K og K x i hjerter, og Syd vant sin kontrakt. Flere tilskuere klappet og hattemakeren noterte stolt 2420 på slippen, det samme som kongen hadde fått.

De påfølgende par kom ikke lenger enn til 6 spar, men da spillet omsider nådde Anatole France, var han ikke sen om å melde 7. Også her ble kontrakten doblet, men Vest ved dette bordet spilte ut hjerter 10.

— Kan han vinne, kom det nervøst hviskende fra forfatterens vakre kone, som var 50 år yngre enn ham, men helt bergtatt av hans klare ånd og uforlignelige charme.

Jeg sendte henne et oppmuntrende blick, enda jeg ikke kunne se hvordan han skulle få 13 stikk. Jeg vet bare så meget, sa jeg, at hvis spillet kan vinnes, vil han vinne det.

— Ja, naturligvis, sa hun nesten fornærmet.

Anatole France tendte langsomt en sigarett, tok en slurk av cognacglasset og ga seg til å studere bordet. Snart 80 år, tenkte jeg, men du verden for en vitalitet og åndens flukt. En kunne

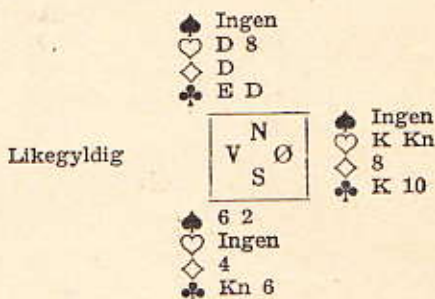
formelig merke hvordan tankens spennkraft strammet hans høye, fint avrundede panne, og fikk det lange, hvite skjegget med den nikotingule rannen til å dirre. Men de milde, grå øynene lå dypt og uforstyrrelig bak brilleglassene og gjenspeilet selve hans sjels olympiske ro.

Plutselig gikk det et forklarelsens skinn over hans ansikt, nå hadde han det.

— Han vinner, han vinner, ropte hans hustru, og grep min hånd.

Han vant.

Han stakk straks med hjerteresset, spilte seg hjem ved ruter, tok fem runder trumf og ruter K. Nå var stillingen:

Likegyldig

Nå kom den nest siste trumf, og kløver D ble kastet fra bordet. Så en ruter til damen, og Øst var ferdig. Han kastet kløver 10, i håp om at Vest hadde knekten, men det hadde han jo ikke.

Således gikk det til at også Anatole France fikk 2420 i regnskapet. Likt skal behandles likt, sa de gamle grekere, og da hellensk livsvisdom var meget ansett i bridgekretser på den tid, ble toppen delt mellom France, Salomo og Jørgen.

Rettferdighetens gudinne er utstyrt ikke bare med sverd og vekt, men også med bind for øynene. Det er for at vi skal forstå at når hun så ofte hugger der hun ikke skal eller går surr i veiningen, er det fordi hun må handle i blinde.

Stakkars pike, som skal bære hele verdens uoppnåelige lengsel.

R. Halle.

E K S P E R T K L U B B E N

Mai-konkurransen.

1. premie: Reidar Ådne, Oslo.
2. premie: Per Bø, Fåvang.

Løsningene sendes redaktøren, R. Halle, postboks 120, Bestum, innen 15. oktober.

Oppgave nr. 13.

♠ D 8
♥ E 9 4
♦ Ingen
♣ E K D Kn 8 7 4 3

	N	
Ø		V
	S	

♠ E K 6 3
♥ Kn 10 7 5
♦ 4 3
♣ 10 9 5

Meldingene er gått, med Vest som girer og ingen i sonen:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
3 ♦	4 ♣	4 ♦	4 ♠
5 ♦	6 ♣	6 ♦	7 ♣
pass	pass	pass	

Utspill ruter 5. Nord stjal med liten trumf og trakk kløver ess. Øst var renons og la en spar. Hvordan vil De spille videre som Nord? Begrunnelse.

Oppgave nr. 14.

Nord-Syd har 60 på annen utgang, Øst-Vest er utenfor sonen. Nord åpner med 1 spar, Øst sier 2 hjertes. Hva melder De nå som Syd med:

♠ D 9 3
♥ 8 3
♦ E K 10 4 2
♣ K 8 5

Begrunnelse.

For riktig løsning av disse oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier: 2 kortstokker i etui fra Emil Mostue A/S, Oslo, og 2. premie: kr. 10,— i kontanter.

Løsning til oppgave nr. 11.

♠ E K D 2
♥ Ingen
♦ K 6 5 4 3 2
♣ 7 5 4

	N	
V		Ø
	S	

♠ 10 9 8 7 6 5 4 3
♥ Ingen
♦ E
♣ E 6 3 2

Syd spiller 6 spar uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar knekt. Hvorledes vil De spille som Syd? Begrunnelse.

Det må tydeligvis kastes noen kløver hos Syd på Nord's rutere, men hvordan er det med innkomstene? Hvis ruterne sitter 3—3 hos motparten er det ingen vanskelighet. De stikker den første spar på bordet, trekker en ruter til esset, spar til kongen, ruter til trumf, inn på sparesset og ruterne står. 7 trekk. Men hvis ruterne sitter 4—2 går De bet ved denne spille måte, idet De ikke får kastet mer enn en kløver.

For å gardere Dem 4—2 sits i ruter skal De la *sparknekten gå*. Uansett neste utspill har De nå 3 inntak hos Nord etterat ruteress er trukket ut, og hvis ruterfargen ikke sitter værre enn 4—2 vinner De spillet.

Løsning til oppgave nr 12.

Der spilles duplikat. Meldingene går etter Culbertson:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	pass	1 gr.	pass
2 ♣	pass	?	

Syd sitter med:

♠ 4 3 2
 ♥ K 7 5 3
 ♦ 9 4
 ♣ K Kn 3 2

Hva skal Syd melde? Begrunnelse.

Syd skal melde 2 spar. Siden Nord åpnet med 1 spar og deretter sa 2 kløver, må han ha femkortfarge i spar, for med 4 spar og 4 kløver skulle han ha meldt kløver først. I duplikat skal De derfor velge den mest poenggivende kontrakt. Selv med 1 stikk mer i kløver vil det være mer fordelaktig å spille i spar — unntagen 2 trekk i spar og 3 trekk i kløver, hvor det blir samme poeng.

Ad oppgave nr. 5.

Vi har fått brev fra flere av leserne som spør hvorfor de ikke har fått poeng for oppgave nr. 5, de har spilt nøyaktig som vår løsning, oppgir de, med unntagelse av at de har tatt for ruterkongen på bordet før de spiller kløver. Det er nettopp det som bringer beten, når kløver spilles fra bordet stikker Øst da straks med esset og *spiller ruter tilbake*, og Syd blir for kort i trumf.

*

Ad oppgave nr. 10.

En løser har skrevet til oss og påvist at vårt svar på 4 grand, 5 ruter hos Nord, ikke er overensstemmende med Culbertsons 4—5 grand. Og det kan vi være enig med ham i, etter Culbertson skal det korrekte svar være 5 spar. (Skriv nå ikke og fortell at dette er galt, etter Culbertsons nyeste bok skal man vise esset i den laveste av 2 meldte farger ved å melde den høyeste.)

Vi hadde imidlertid anvendt Blackwood, og tenkte ærlig talt ikke på 4—5 grand engang. Blackwood brukes av over 90 % av norske turneringsspillere, og overalt er man vant til at det spilles Blackwood så sant intet annet er nevnt. Vil vi være i pakt med den levende moderne bridge, har vi intet annet å gjøre enn å regne Blackwood som den

vanlige 4 grandkonvensjon. Vi kunne selvsagt satt «Blackwood» i parentes etter 5 ruter, men tenkte som sagt ikke på det.

For å unngå slike misforståelser gjør vi oppmerksom på at vi for framtiden alltid vil bruke Blackwood i våre kommentarer, men hvis noen skulle ha lyst til å bruke 4—5 grand eller Bennet, er det full adgang til det. Likeledes kan De bruke Culbertsons vanlige spørremeldinger, Sheinwolds variant (hvis noen absolutt vil, vi kan ikke se fordelene, men det er en annen sak), og lave spørremeldinger i motpartens farge (som er det vanlige blant våre toppspillere). Alt dette regner vi som «Culbertsons system».

En av leserne har spurt om Vienna kan brukes. Ja, såsant det ikke tydelig framgår av oppgaven at det er forbudt, slik som i oppgave nr. 10. De vil imidlertid finne våre meldinger etter Culbertson, såsant intet annet er nevnt.

Følgende oppnådde poeng for oppgavene i mai-konkurransen:

2 poeng.

Reidar Aadne, Oslo, K. Aarskog, Fitjar, Per Bø, Fåvang, Joar Eimhjellen, Charlottenburg, Håkon Gunnes, Skien, Arthur Olsen, Frogner pr. Skien, Finn Opsahl, Koppang, Olav E. Schenberg, Steinkjer.

1 poeng.

Kristian Arnesen, Narvik, Egil A. Caspersen, Oslo, Olaf Clausen, Fr.stad, Magnus Dahl, Sinsen, Gustav Devold, Langevåg, Trygg Eriksen, Bodø, Arvik Evjen, Hamar, Tormod Gjestland jr., Herøya, Hjalmar Gusland, Manvik, Kristen Hansen, Stub pr. Sandefjord, Thomas Iveland, Birketveit pr. Kr.sand, Hans Jacobsen jun., Vestby, Erik Jansen, Bergen, Birger Johansen, Drammen, Olav Kjerpseth, Arnes, Oluf Lørgård, Tjøtta, Harald Lund, Lilleaker, Nils A. Nilsen, Bodø, Odd Ravlo, Verdal, Olav Rossquist, Hasslarp, Sverige, Dagfinn Schinstad, Trondheim, L. Stormbo, Oslo, Lorenz Strand, Tønsberg, Bjarne Sunde, Florø, Erling Svanberg, Bodø, Kristian Svenning, Narvik, Håkon Tokle, Fofjorden, Leo Tvedt, Tyssedal, Torolv Tveiten, Steinkjer.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 korstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av Reidar Aadne, c/o Weberg, Westye Eckersberggt. 1 A, Oslo, og 2. premie, kr. 10,— i kontanter, av Per Bø, Fåvang. Premiene er sendt vinnerne i posten.

Han med utspillet.

Lenge trodde jeg at han var gal. Han hadde kastet seg over meg allerede på toget til Moss, fulgte meg som en skygge på fergen til Horten og plantet seg ubønnhørlig ned ved min side på bussen til Tønsberg.

— Dere eksperter forstår ikke poenget ved bridge. Poenget er utspillet, enhver kontrakt kan betes, bare en spiller riktig ut. Se nå f. eks. . . .

— Nå må De gi Dem, sa jeg. Hvis jeg har tretten spar på hånden skal intet utspill kunne bete meg i en 7 spar-kontrakt.

— Det er nok så, svarte han, men jeg har aldri hatt 13 spar på hånden, og det har vel ikke De heller. Jeg snakker om levende, praktisk bridge, og der er det bare utspillet det kommer an på. I enhver kontrakt er det et drepende utspill, enten logisk drepende, eller psykologisk drepende, det er synd at dere eksperter ikkje skjønner det.

Jeg formelig løp fra stasjonen til hotellet, men han okkuperte resolutt stolen ved siden av meg i spisesalen.

— De skjønner, at utspillet i bridge . . .

Jeg skulle egentlig til Tjøme og bade, men da jeg forsto at han ikke ville la meg få noen sjanse i åpen mark, fikk jeg lurt meg bort i klubben som en avledende manøvre.

Vi hadde så vidt begynt på robberer da han gled inn i rommet og satte seg bak meg. Da vi hadde spilt noen spill, kom det:

— Herrene går glipp av mange fine utspillpoeng, ser jeg.

Ingen svarte, og det ble gitt til neste spill:

♠ D 9 3	♠ Kn 10 7		♠ Ingen
♥ D 8 7 3	♥ Kn 10 9 4 2	N V S Ø	♥ Ingen
♦ 9 2	♦ Kn 8 7 6 5		♥ K 6 5
♣ Kn 9 7 2	♣ Ingen		♦ D 10 4 3
			♣ E D 10 6 5 4
			♥ E K 8 6 5 4 2
			♥ E
			♦ E K
			♣ K 8 3

Det var en smal sak å komme i 6 spar. Vest spilte ut kløver, som hans makker hadde meldt, jeg stjal de tre kløverne med trumf på bordet, og motparten fikk bare ett sparstikk.

— Et fatalt utspill, sa han bak meg, jeg håper herrene ser hvordan kontrakten betes?

— Det må være psykologisk, sa jeg irritert. For hvis Vest begynner med spar, får jeg riktignok en kløvertaper, men til gjengjeld slipper jeg å avgi trumfstikk, da spar dame senere vil falle på ess konge. Men De mener naturligvis at Vest skal begynne med

hjerter dame. Jeg ville ta den for singleton, og når jeg skal hjem tredje gang ved ruterstjeling, stjeler Vest over.

— Men da er det for sent, sa utspillersperten, kløverne er allerede dekket og De avgir bare dette ene sparstikk.

— Men hva er da vitsen med å sitte og plage oss?

— Vitsen er, han reiste seg høytidelig som ved en domsopplesning, det at spar dame skal spilles ut. Derved hindres en kløverstjeling, uten at Vest går glipp av sitt sparstikk. Og beten er uunngåelig.

Vi tok ham opp som femtemann, og neste dag var han med oss og badet på Tjøme.

R. Halle i Morgenbladet.

Tistedalens jubileumsturnering.

Tistedalen Bridgeklubb var 10 år i vinter, og feiret jubileet med en større turnering, med deltakelse bl. a. fra Astra. Tistedalens 2 lag leverte en overraskende god innsats, og det var først etter en hard kamp mot Tistedalens førstelag i siste runde at Astra kunne hale en knepen seier i land.

Tistedalen viste seg også som hyggelige og elskverdige verter, og de har all ære av sitt arrangement. Rolf Bøe var turneringsleder.

Dette referat falt dessverre ut i korrekturen en gang ivår. Men turneringen var så pass godt anlagt at vi finner å måtte ta referatet med, selv om det skulle komme litt sent.

Red.

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

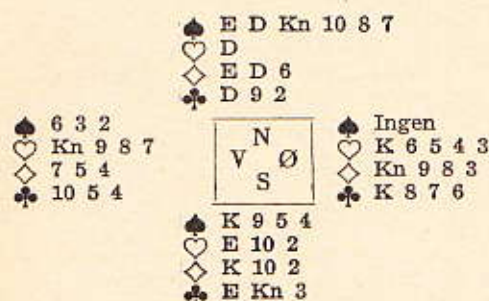
Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

Selsom skvis.

Herr redaktør!

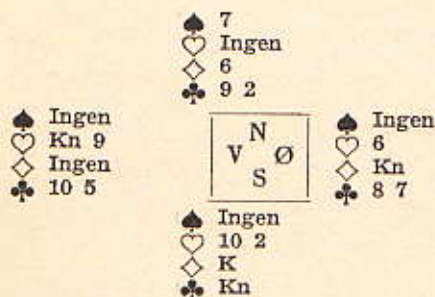
Nogen ord om et spill som kanskje kan interessere Bridgemagasinet's lesere. Kortene var følgende. Alle i sonen.

Utspill hjerter 7 fra Vest.

Syd spilte i dette parti 6 spar og fikk 12 stikk; noe de aller fleste ville få. Utspillet stikkes av Nord's dame Øst's konge og Syd's ess. Av utspillet kan Syd se at Vest har hj. Kn. Er han (Syd) en fantasifull og god spiller kan han her få alle stikk.

Han skal se at om Øst har kl. konge og Vest kl. 10 kan der fåes i stand en trumfskvis mot Vest. Men da må altså kløverholdet overføres til Vest. Nord spilles inn på ruter dame, og kløverdame spilles. Øst kongen og Syd esset. Nå spilles 5 runder trumf og ruter ess, og stillingen er:

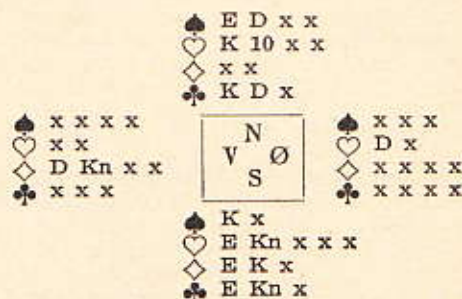

Nå spilles ruter til kongen og Vest er solgt. Samme hva han kaster blir kløver eller hjerter godspilt.

Egil A. Caspersen

Gangster-Hansen.

Hansen er en slu type ved bridgebordet. I nedenstående spill satt han Øst, og Syd var kommet i en kontrakt på 7 hjerter.

Vest satt og funderte på utspillet, og Hansen satt i triste tanker. Etter all sannsynlighet ville motparten få sin syver, det eneste lyspunktet var trumfdame, men motparten hadde sannsynligvis minst 9 trumfer tilsammen, og han kjente Syd og visste han var en ivrig tilhenger av nierregelen. Men plutselig så Hansen en sjanse. Han trakk fram sin lille hjerter og holdt den synlig for Syd, som om han skulle til å spille kortet ut. Syd gjorde ham oppmerksom på at han holdt på å spille fra gal hånd, og Hansen taket og stakk kortet tilbake.

Vest spilte ut ruterdamen, og Syd så straks at han var avhengig av trumfbehandlingen. Siden Hansen hadde forsøkt å spille trumf måtte Vest ha damen, for hvem finner vel på å spille trumf fra damen i en syver? Syd trakk derfor hjerteress og hjerterknekt, som fikk løpe da Vest la liten. Således ble Hansens lille krigslist kronet med hell.

Vestfold Bridgekrets.

arrangerte som slutt på sesongen en cupturnering for alle kretsens klubber. Turneringen ble meget morsom, og det var flere store overraskelser. I semifinalen vant Hvitvingfoss over Horten og Nøtterø over Larvik Handelsforening. Finalen ble vunnet av Nøtterø ved Warmedal—Hvalrygg og Syse jr.—Vinje.

Forskjellig.

Skjer det første utspill fra gal hånd, kan spilleren ikke forlange noen straff hvis han har sett på blindemanns hånd.

I duplikat er en spiller som bare har 12 kort ansvarlig for det trettende, selv om det ligger igjen på et annet bord. Han har plikt til å telle sine kort. Enhver revoke som måtte oppstå som følge av at han ikke følger farge, er straffbar.

Enhver bluffmelding er helt fair så lenge ikke makker har andre betingelser for å kunne forstå den enn motparten.

De kan ikke bli en god bridgespiller ved bare å pugge reglene. Det er ikke en eneste spilleregulering som ikke er til for å brytes når situasjonen tilsier det.

Culbertson hevder at et tapt tempo er nesten like vanskelig å gjenvinne som tapt ungdom.

SPØRRESPALTEN

Kunne jeg få forelegge Dem følgende meldeproblem:

♠ K
♥ K D x
♦ K D 10 x
♣ D x x x x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ x x x
♥ E Kn x x
♦ E Kn x
♣ E K x

Min makker Øst ga og meldte 1 hjerter. Jeg hadde stilt opp en ruter sammen med hjerterfargen, der jeg følgelig innbilte meg at jeg hadde konge-dame fjerde, og meldte da uten spekulasjoner 3 hjerter. Min makker høynet til 4, og dermed ble det. Utspillet ble en liten kløver, og da kløveren satt 3—2 (hjerter og ruter satt 4—2) ble det 13 stikk. Selv med utspill i spar ville det jo bli 12 stikk, både med hjerter og kløver som trumf (ikke ruter). Jeg beklaget min feiloppstilling av kortene, som førte til feil melding, slik at vi ikke kom i slem. Så disku-

terte vi meldingsforløpet litt, og vi fant ut at slemmen ikke kunne meldes på noen forsvarlig måte. Mener De at vi kunne meldt slem på kortene, og i tilfelle hvordan?

Med hilsen

Erling Soanberg.

Svar. Jeg ville meldt slik:

Vest:	Øst:
—	1 ♥
2 ♣	2 gr.
3 ♦	4 ♣
4 ♥	4 gr. (Blackwood)
5 ♣	6 ♣

Vest viser ved sine meldinger 5 kløver, 4 ruter, 3 hjerter og høyst 1 spar. Da han også må ha litt over 2 HS, blir det lett for Øst.

R. B.

Bridgelitteratur.

Jonas S. K. Schiet og Knut Benjaminsen: **Ord og profiler i bridge.**

Det er et dristig skritt å gi seg i kast med 120 biografier, riktignok ganske kortfattede, av kjente norske bridgespillere. Dristig først og fremst fordi utvalget og begrensningen må bli rent skjønnsmessig, og fordi det blant de utelatte alltid vil være atskillige som vil kunne hevde, eller om hvem det vil kunne hevdes, at de burde vært med. Det er som å ta ut 16 par til en eliteturnering.

Stort sett har imidlertid forfatterne skilt seg heldig fra denne del av oppgaven. Det er nok navn som er uteglemt eller utelatt av andre grunner, men det er som sagt nesten ikke til å unngå. Dette kan det også rettes på i en senere utgave.

Ordet «profiler» er mindre heldig valgt; profiler peker hen på karakteristikk og vurdering, men her er det bare tørre data. (Det er et par unntagelser, som må virke malplassert slik som anlegget av denne del av boken forøvrig er.)

Selve bridgeleksikonet kan det derimot reises en alvorlig innvending mot: Definisjonene er omtrentlige, unøyaktige og til dels positivt gale.

Noen eksempler:

«Hos åpnerens makker har honnørene føl-

gende angrepsverdi: K - 1, D Kn - 1, D = ½, Kn 10 = ½ H.S.»

Det er honnørene i trumffargen som har denne angrepsverdi. De som vet det fra før, blir ikke forvirret av en slik skrivefeil. Men de som slår opp for å bli orientert, må bli fullstendig vill-ledet.

«Automatisk skvis: tvungen forkastelse hos en eller begge motspillere av kort som normalt ville gi stikk uten at noen av mot spillerne kan forhindre det.»

Dette har ike noe med automatisk skvis å gjøre. All skvis innebærer forkastelse uten at mot spillerne kan forhindre det. Automatisk er skvisen når hånden vis a vis den som spiller skviskortet kan kaste uavhengig av motpartens kast.

«Dobling: melding som fordobler spilleresultatet.»

Fem udoblede betar utenfor sonen gir 250, fem doblede gir 900. Dette er betraktelig mer enn fordobling av spilleresultatet.

«Innspill: ethvert kort som bringer en annen enn utspilleren inn.»

Innspill er i alle fall ikke noe kort.

«Lett dobbling: betedobbling av lave kontrakter hvor dobleren overlater til makker å velge hva som er mest lønnsomt: la doblingen stå eller overmelde.»

2 spar er en lav kontrakt, men det er ikke lett dobling å doble den. Lett dobling er dobling av kontrakter som, hvis de fåes, ikke gir utgang.

«Reversere: man melder først den laveste, senere den høyeste av to farger for å markere at man har mer enn vanlig styrke.»

Man reverserer ikke for å markere at man har mer enn vanlig styrke, men man markerer mer enn vanlig styrke ved å reversere. Når man melder den laveste fargen først er det for å markere at det er den lengste. (Men det forutsetter mer en vanlig styrke.)

«Etablering: godspilling av småkort i en lang farge.»

Etablering har begrepsmessig intet med småkort eller fargens lengde å gjøre. Har man K D alene i en farge, etablerer man et stikk ved å la motparten få for esset.

Jeg har trukket fram så pass mange eksempler fordi de berører sentrale ting i bridge-terminologien, og fordi det kan ha sin interesse å klarlegge de begreper det dreier seg om. Men la nå ikke dette være noen nedslabling av Schiøts og Benjaminsens på mange måter prisverdige arbeide. Det er utvilsomt behov for en bok av denne art, og selv i den foreliggende til dels mangelfulle form vil den gjøre sin nytte. Den grundige revisjon som den leksikale del av boken trenger, bør forfatterne ta fatt på jo før jo heller. Hastverk og slurv er det farligste av alt nettopp i den type bridgebøker.

R. H.

KOMMENTAR

Avisredaksjonene synes endelig å ha oppdaget at det er noe som heter bridge. Det er flere gode bridgespalter i dagspressen nå, og vi skal fra tid til annen referere spill fra dem. Leserne vil finne et par i dette nummer.

I Zandaam i Holland ble det 23. juni arrangert en bridgeturnering med en helt enestående tilslutning. Eller hva sier man om 1568 spillere fordelt på 98 puljer å 4 bord. Arrangørene hadde ikke sovet på flere netter da turneringen tok til kl. 15 i et kjempestort auksjonslokale. De måtte skaffe 490 bord, 1568 stoler, 2058 kortmapper, og ikke å forglemme 2058 kortstokker. Men alt klaffet, de eneste som var skuffet var de 400 spillere som ville være med, men som det ikke var plass til.

Boe og Dawes skal allikevel ikke være redd, det er bare tilsynelatende at våre rekordnoteringer er passert. Hele den hollandske turnering ble nemlig avvirket på en dag, og det ble bare spilt 21 spill i hver pulje. Altså mer en sommerspøk enn en virkelig partevlling. Vi tror at rekorden fremdeles er på norske hender, både den europeiske rekord og verdensrekorden.

I Amerika går diskusjonens bølger høyt omkring en meldeoppgave i «Bridge World», nemlig.

♠ E K 6
♥ E Kn 3
♦ E K 7 2
♣ E D 10

Meldingene er gått:

Syd:	Nord:
3 gr.	4 ♥
?	

Det korrekte svar av Syd er ifølge bladet 5 hjerter. Men det er kommet hundrevis av protester hvor det hevdes at Syd skal gå i 6 hjerter. Det skal ikke mye til hos Nord, sies det, for sekseren i verste fall bare avhenger av en finesse.

Hva mener nå De, leser?

Jeg håper De mener det samme som jeg: at Syd hverken skal si 5 eller 6 hjerter, men ganske enkelt passe til makkers 4.

Det må være kjent for «Brige World»s redaksjon (Culbertson står frmedeles som ansvarshavende) at det er et grunnprinsipp i all moderne meldeteknikk at man ikke skal si en og samme ting flere ganger. Skal Syd gå videre, bør han ha tillegg, ha en god 3 grand-åpning. I virkeligheten er han endog i underkant. Til 3 grand kreves

jevn fordeling og 7-7½ H.S. Syd har bare 6½ og en plussverdi. Hva i all verdens rike skal han fly videre på?

Nord regner jo med at Syd har 7 H.S., minst det. Når han allikevel foretrekker 4 hjerter, må det bety en hånd som ser omtrent slik ut:

```

♠ x
♥ 10 x x x x x
♦ x x x
♣ x x x

```

Her er 3 grand helt og holdent avhengig av 2:2 sits i hjerter, mens det er mange andre muligheter i en 4 hjerter-kontrakt.

McTosh, skotten som ikke liker å tape penger i bridge, uteble til alminnelig skuffelse fra siste nummer av «Dansk Bridge», som ellers temmelig regelmessig har berettet om hans fornøyelige meritter.

Jeg har en mistanke om hvorfor han er blitt borte: han holder seg hjemme og lapper korstokken.

Mrs. Culbertson er nå bare meget sjelden på de amerikanske premielistene. Til gjengjeld synes Mrs. Sobel å herje verre enn noen sinne, og er stadig blant vinnerne i par, lag og mix. Men så er hun også en ualminnelig intelligent og fiks spiller. Her er hennes første råd til bridgespillere verden over:

Hver gang De er i tvil, skal De passe!

Jeg ser i den nye boken «Ord og profiler i bridge» (anmeldt annet sted i dette nummer) at ekspert defineres som «en spiller som kan alt om bridge og dens teorier».

Kunne vi ikke samtidig få vite hvor slike spillere er å finne?

R. H.

Blant mesterspillere.

```

♠ Kn 4 3
♥ D 9 4
♦ K 3
♣ Kn 9 7 6 4

♠ 10 2
♥ EK 3
♦ E 9 8 7
♣ KD 3 2

      N
    V  O
      S

♠ E 9 5
♥ 8 6 5
♦ D 6 4 2
♣ E 8 5

♠ KD 8 7 6
♥ Kn 10 7 2
♦ Kn 10 5
♣ 10

```

Syd gir. Øst—Vest i faresonen.

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	1 ♣	pass	1 gr.
pass	2 ♦	pass	3 gr.
pass	pass	pass	

Etter svaret 1 grand fra makker er Vest en tanke for svak til å si 2 grand, og foretrekker derfor å vise sin styrke ved en reversmelding i ruter. Øst som har maksimum for grandsvar etter fargeåpning, kan etter reversen telle 6+ H.S. på begge hender sammenlagt og går rett i 3 grand.

Utspill fra Syd spar 7. For vi går videre ber vi leserne studere spillet fra begge sider og gjøre seg opp en mening om resultatet. Er ikke tre grand her tilsynelatende helt opplagt?

Spillet ble spilt ved to bord. Ved begge bord ble spass holdt tilbake til tredje stikk, men siden fulgte spillet forskjellige linjer.

Spiller nr. 1 så at kontrakten kunne spilles hjem hvis Nord hadde ruter konge og ruterne hos motparten satt fordelt 3—2. Han bestemte seg derfor til å spille en liten ruter til Vests ess, for deretter å forsette fargen fra ham opp mot sin egen hånds dame.

Men også Nord hadde fått tid til å reflektere litt over betesjansene, og vi skal følge ham litt under hans resonnement: Har Syd kløver ess er spillet under alle omstendigheter bet. For spilleren har bare 3 stikk i spar og hjerter til sammen, og kan umulig gjøre 6 ruterstikk. Men har grandmelder kløver ess, hva nok er det sannsynligste, hvorledes da få makker inn? Det kan bare bli i ruter, hvis Syd har knekten. Men da må jeg legge ruterkongen under esset, ellers vil Syds knekt aldri bli innkomst. Altså kastet han ruter konge. Og Syd gikk bet.

Spilleren ved bord 2 så også at kontrakten bare kunne vinnes med ruterkongen hos Nord. Spillet går helt sikkert hjem hvis Nord har ruterkongen tredje, men har han den bare annen, må spillet føres forsiktig så Nord ikke får lagt ruterkongen under esset og derved får gitt sin makker innkomst.

Etter stikket for spar ess går han inn hos Vest på kløver dame og spiller ruter 7. Legger Nord på kongen, er det ikke mer å spille om, da har spilleren sine 9 stikk. Men Nord var en god spiller, og han la ruter 3, spilleren kom inn på damen og forsatte fargen. Da tieren kommer fra Syd, resonnerer Øst: Nord har ruter konge, muligens alene, muligens sammen med knekten. I begge tilfelle må jeg legge lavt fra Vest, for Nord må stikke over sin makker, og kongen faller neste gang under esset hvis den satt tredje opprinnelig.

Som tenkt så gjort. Atterten ble lagt på fra Vest, Nord måtte stikke med kongen, og Øst fikk sin kontrakt. Når både spiller og motspiller gjør sitt ytterste slik som her, blir spillet en virkelig opplevelse for alle parter.

K. i Morgenposten.